

at Gieren betaler tre Femtedele og Fæsteren to Femtedele af Krigsskatten.

Jesperfen: Vi have modtaget forffjellige Beretninger om den Maade, hvorpaa Krigsskatten i 1848 blev fordeelt mellem Gier og Fæster, og det formeentlig Trykkende for Gods-eieren ifølge denne Fordeling. Jeg har inde paa Læsebordet seet en Opgjørelse fra en Mand, at han betalte mere Krigsskat for Fæstegodset, end han havde i Indtægt deraf; og jeg har igaar hørt en æret Rigsdagsmand her i Sa-len spørge, om dette ikke var en stor Urimelighed, i hvilken Anledning den samme Rigsdagsmand bebudede, at han til 3die Læsning vilde stille et Forslag, som skulde forhindre dette. Jeg troer, at et saadant Forslag er meget overflødig; thi jeg forbinder mig næsten forud til, naar man vil fremkomme med de fornødne Oplysninger, at bevise, at der ikke er nogen Godseier i hele Landet, som betaler Mere i Krigsskat af sit Fæstegods, end han har i Indtægt deraf; men, naar der ikke henregnes til Indtægter Andet end Landgilden, kan man overmaade godt komme til et saadant Resultat. Mod de Exempler, som den ærede Ordfører har meddeelt, har jeg intet Factisk at erindre, thi, skøndt de ere fra mit Nabolang, kjender jeg dem dog ikke; men een stor Feil er der i denne Opgjørelse, og det er den, at man regner Indtægten for eet Aar og Krigsskatten for halvandet Aar, hvilket gjør en væsentlig Forskjel. Jeg vil ikke sige videre, end at jeg troer, at det er en Forglemmelse fra den ærede Ordførers Side, naar han pCentviis har villet udregne, hvormegret der falder paa Godseieren, idet han har regnet Procenterne for 1 Aar, hvorimod Afgiften falder paa $1\frac{1}{2}$ Aar.

Det er ganske vist, at der i 1848 med mere Grund kunde spørges, hvorledes denne Fordeling mellem Gier og Fæster burde være, end nu, thi et saadant Forhold har noget Historisk ved sig, Folk ere engang vante dertil, og jeg tør derfor paastaae, at de, som sige, at Fordelingen bør være anderledes, burde fremkomme med afgjørende Grunde derfor. Jeg formener, at vi, som holde paa det Gamle, staae paa en historisk Grundvold, hvor vi ere berettigede til at blive staaende, indtil man beviser os, at vi bør gaae andetsteds hen. Jeg troer virkelig ogsaa, at, naar man undersøger det factiske Forhold mellem Selveierne og Fæsterne i nærliggende Districter, vil man finde, at Krigsskatten falder temmelig lige paa dem begge, idet det Afdrag, som Gieren erholder i Renten paa mange Steder, maaffee vil gaae over den Anpart, som Godseieren betaler af Krigsskatten for Fæsteren, og paa andre Steder nærmer sig dertil, naturligtviis med enkelte Afvigelser deraf; thi den Selveier, som ikke har nogen Gjæld, maa vel betale hele Krigsskatten, men det gjælder om ham, som det gjælder om den Godseier, som ikke har Gjæld, at han ogsaa har Raad dertil. Blundt de Grunde, man anfører for en forandret Fordeling, er der ingen, som forekommer mig saa besynderlig, som den, at Kornpriserne ere saa lave. Jeg veed ikke, hvad man mener dermed; thi jeg troer virkelig ikke, at Fæsteren faaer mere for sit Korn, end Godseieren faaer for sit, og, dersom Krigsskatten altsaa nu falder mere trykkende paa Godseieren, gjælder accurat det Samme om Fæsteren.